

УШБУ САХИФАДА:

берилетган мактублар ёш қалбларнинг хасратларидир. Улар комибилимни бўлишини, мактабларни ўз дидлари, ҳаваслари даражасида кўришини орзу қиласидар. Бироқ ўкув оддий шароитидан йироқлиги, бенасибликларидан ўксинадилар, кўйинадилар... Нега, биз — катталар, мутасадилар бу фарёдларга эътиборсизмиз?

Ўзбекистоннинг кўрагини ёткариша: жаҳон давлатлари даврасидан муносаб ўринин эгаллашида айни кунда мактаб ўкувчиси бўлганлар зиммасига тушадиган юмушлар оз эмас. Буни улар естали билим ва ақл соҳиби бўлсаларгина удалайтилар. Шу боис уларга ғамхўрлик ва эътибор керак.

Кимгайдир бу эриш туюлиб, ҳозир тирикликининг ўзи бир амаллаб ўтказилипти, мактабга эътибор ҳам шунга яраша бўлади-да, дейнини мумкин. Бу янглиш фикрдир. Чунки тараққиётда юксак даражага эришган Япония, Курни, Тайланд, Туркия каби давлатларда энг оғир пайтларда ҳам мактаб, ҳалқ таълимидан ёч нарсан аямаганлар.

Болаларни маънан ва жисмонан камолоти пайдана бўлганлар, келинг, биз ҳам шундай йўл тутилай.

МАРД ТОПИЛАДИМН?

Мактабимиз биносининг ахволини таърифлашга уялади киши. Хароба маконин эслатади. Бир четадан ётибди. Қишида бу нураган жойлардан, тиркни ва ёрнилардан аёз ёч қийналмай синф хоналарига киради. Азоб сочувчи «хуштаги» да музлатиш куйини чалиб юради. Қор, ёмғир ёқдас кунлари томдан чакка ўтиб, манзара бунданда ёмонлашиди. Лой, кўлмак устида дарс тингланади.

1-синфа ўқишига келганимда ахвол шундай эди. Мана б-синфа ўқишиман ҳамки, манзара ҳамон ўша-ӯша. Фақат ўзаргани бир йили янги бино учун мактабинг бир чети ковланган эди. У ҳам шундайлигича қолиб кетиб, мактаб хуснита янги «хол» бўлиб тушди.

Бу қаросвилик, эътиборсизлик ёч тушуномайман. Биз қайси замон ўқувчиликнинг ўзи. Мактаб ахволидан арз қилиб, ўқитувчilar ви ота-оналарнинг бормаган жой қолмади. Бироқ, бирор ёрдам беради демайди. Ҳатто туман раҳбарларни ҳам, мактабимизни ҳудудида жойлашган давлат хўжалиги, 3-бўлин бошликлари ҳам ахволдан кутулиши миз учун уринаётганларни ҳам йўқ. Демак, бизнинг додимизни тинглаб, муаммоларимиз чорасини топадиган бирор мард оқсоқол қолмабдида!

Камола НОРҚУЛОВА,
Тошкент вилояти, Пискент
туманинадаги Усмон Юсупов
номли мактаб ўкувчи.

Рус тили дарси бошланишига қўнғироқ чалиниши билан синфишошларнинг нафаси ичига тушшиб кетади. Даҳшатли бир воқеа юз берадигандек эшикка термуламиш.

Бу фан ўқитувчisi Чори Равшоновниң кўпичча синфа севимли қўшини «Оқ олма, қизил олма»ни хиргой қилиб киради. Уни кўриш билан ҳамма тахтада котиб қолади гўё. Бу ҳолатимиз даро охиригача ўзаргайди. Чунки унинг ферълини озор ҳушишни юрганмиз. Чори ака ёркин ҳаракат қилишимизни ёч ҳам ҳушшамайди. Беҳиттиёр бирон нарсани сўргарада эса жаҳон чиқади. Ҳатто абримларни шунга ўхшаш биргина ҳаракати учун футбол тўпидек улоқтириб юборган вақтлари бўлган.

Гоҳида у тўсатдан бирорвимизнинг исимимизни тилга олса, рости у боланинг тили тутилиб, обёғига қалтироқ киради.

Чори Равшоновниң ўзи эса синфа жуда жуда «ёркин» ҳаракат қиласиди. Гоҳида чопқиллаб бориб деразага чиқмоқчи бўлса, гоҳида «оқ олма, қизил олма»сини бақириб айтишига тушди...

Биз жим, нафасимизни чиқармаймиз. У кўпичча бу ашуласини айти-айта, биз билан хайрланим ҳам жўнаб қолади. Шундагина эса эрикни нафас оламиш. Бу дарсадан юрагимиз безиллайдиган бўлиб қолди.

Интизом ЮСУПОВ,
Сурхондардеп вилояти, Ленин
йўли туманинадаги 18-мактаб
ўкувчи.

МАКТАБ ОШХОНАЛАРИ — «ТОНГ ЙОЛДУЗИ» НАЗОРАТИДА

ТАЪКИҚЧИ ДИРЕКТОР

Мактабимиз ошхонасида ўқитувчilar учун айтарли егулин бўлмайди. Қотган бўлчукларнинг пештактага ўйланинг айтмаганди. Бироқ, уларни харид қилган киши минг пушаймон бўлади. Улар тишини синдиради.

Ошхона маҳсулот келмас экан, деб ўйламади. Гоҳида сут, колбас, балиқ ва башка маҳсулотлар келиб туради. Аммо улар биз учун эмас. Бу маҳсулотларни

Шу боис буфетдан беззган боладар катта танаффус бўлди дегунча новвойхона ёки дўкон томон югуриб қолар ва бирор нарса олиб ердилар. Йиқиди эса бу ҳам мактаб директорининг ҳарори билан таъкидлаб қўйиди. Энди ахолимиз янада кийинланиши. Буфетда кирмай десак, кўннимиз очиқиб кетади. Йиқиди эса ахвол ҳалигидай. Наҳотки буни мактабимиз директори билмаски.

Боисеага бир неча марта гувоҳ бўлгиз, тегиши ташкилотларга ёзилди. Комиссия нелди. Уша куни бирдан ошхонада ахвол бўшашка тус олди. У юсатиди. Ёндан ёхарий таълим хонаси ҳам унга кўшиб көрариди. Нима истасак бор...

Аммо эртасига ёк манзара аввалги ҳолига қайтиди...

Феруза СОИПОВА,
Тошкент вилояти, Ўзга Чир
чиқ туманинадаги 43-мактаб ўкув
чи.

МАРД ТОПИЛАДИМН?

Мактабимиз биносининг ахволини таърифлашга уялади киши. Хароба маконин эслатади. Бир четадан ётибди. Қишида бу нураган жойлардан, тиркни ва ёрнилардан аёз ёч қийналмай синф хоналарига киради. Азоб сочувчи «хуштаги» да музлатиш куйини чалиб юради. Қор, ёмғир ёқдас кунлари томдан чакка ўтиб, манзара бунданда ёмонлашиди. Лой, кўлмак устида дарс тингланади.

1-синфа ўқишига келганимда ахвол шундай эди. Мана б-синфа ўқишиман ҳамки, манзара ҳамон ўша-ӯша. Фақат ўзаргани бир йили янги бино учун мактабинг бир чети ковланган эди. У ҳам шундайлигича қолиб кетиб, мактаб хуснита янги «хол» бўлиб тушди.

Бу қаросвилик, эътиборсизлик ёч тушуномайман. Биз қайси замон ўқувчиликнинг ўзи. Мактаб ахволидан арз қилиб, ўқитувчilar ви ота-оналарнинг бормаган жой қолмади. Бироқ, бирор ёрдам беради демайди. Ҳатто туман раҳбарларни ҳам, мактабимизни ҳудудида жойлашган давлат хўжалиги, 3-бўлин бошликлари ҳам ахволдан кутулиши миз учун уринаётганларни ҳам йўқ. Демак, бизнинг додимизни тинглаб, муаммоларимиз чорасини топадиган бирор мард оқсоқол қолмабдида!

Камола НОРҚУЛОВА,
Тошкент вилояти, Пискент
туманинадаги Усмон Юсупов
номли мактаб ўкувчи.

Рус тили дарси бошланишига қўнғироқ чалиниши билан синфишошларнинг нафаси ичига тушшиб кетади. Даҳшатли бир воқеа юз берадигандек эшикка термуламиш.

Бу фан ўқитувchisi Чори Равшоновниң кўпичча синфа севимли қўшини «Оқ олма, қизил олма»ни хиргой қилиб киради. Уни кўриш билан ҳамма тахтада котиб қолади гўё. Бу ҳолатимиз даро охиригача ўзаргайди. Чунки унинг ферълини озор ҳушишни юрганмиз. Чори ака ёркин ҳаракат қилишимизни ёч ҳам ҳушшамайди. Беҳиттиёр бирон нарсани сўргарада эса жаҳон чиқади. Ҳатто абримларни шунга ўхшаш биргина ҳаракати учун футбол тўпидек улоқтириб юборган вақтлари бўлган.

Гоҳида у тўсатдан бирорвимизнинг исимимизни тилга олса, рости у боланинг тили тутилиб, обёғига қалтироқ киради.

Интизом ЮСУПОВ,
Сурхондардеп вилояти, Ленин
йўли туманинадаги 18-мактаб
ўкувчи.

МАКТАБ ОШХОНАЛАРИ — «ТОНГ ЙОЛДУЗИ» НАЗОРАТИДА

ТАЪКИҚЧИ ДИРЕКТОР

Мактабимиз ошхонасида ўқитувchilar учун айтарли егулин бўлмайди. Қотган бўлчукларнинг пештактага ўйланинг айтмаганди. Бироқ, уларни харид қилган киши минг пушаймон бўлади. Улар тишини синдиради.

Ошхона маҳсулот келмас экан, деб ўйламади. Гоҳида сут, колбас, балиқ ва башка маҳсулотлар келиб туради. Аммо улар биз учун эмас. Бу маҳсулотларни

Шу боис буфетдан беззган боладар катта танаффус бўлди дегунча новвойхона ёки дўкон томон югуриб қолар ва бирор нарса олиб ердилар. Йиқиди эса бу ҳам мактаб директорининг ҳарори билан таъкидлаб қўйиди. Энди ахолимиз янада кийинланиши. Буфетда кирмай десак, кўннимиз очиқиб кетади. Йиқиди эса ахвол ҳалигидай. Наҳотки буни мактабимиз директори билмаски.

Боисеага бир неча марта гувоҳ бўлгиз, тегиши ташкилотларга ёзилди. Комиссия нелди. Уша куни бирдан ошхонада ахвол бўшашка тус олди. У юсатиди. Ёндан ёхарий таълим хонаси ҳам унга кўшиб көрариди. Нима истасак бор...

Аммо эртасига ёк манзара аввалги ҳолига қайтиди...

Феруза СОИПОВА,
Тошкент вилояти, Ўзга Чир
чиқ туманинадаги 43-мактаб ўкув
чи.

МАРД ТОПИЛАДИМН?

Мактабимиз биносининг ахволини таърифлашга уялади киши. Хароба маконин эслатади. Бир четадан ётибди. Қишида бу нураган жойлардан, тиркни ва ёрнилардан аёз ёч қийналмай синф хоналарига киради. Азоб сочувчи «хуштаги» да музлатиш куйини чалиб юради. Қор, ёмғир ёқдас кунлари томдан чакка ўтиб, манзара бунданда ёмонлашиди. Лой, кўлмак устида дарс тингланади.

1-синфа ўқишига келганимда ахвол шундай эди. Мана б-синфа ўқишиман ҳамки, манзара ҳамон ўша-ӯша. Фақат ўзаргани бир йили янги бино учун мактабинг бир чети ковланган эди. У ҳам шундайлигича қолиб кетиб, мактаб хуснита янги «хол» бўлиб тушди.

Бу қаросвилик, эътиборсизлик ёч тушуномайман. Биз қайси замон ўқувчиликнинг ўзи. Мактаб ахволидан арз қилиб, ўқитувchilar vи ота-оналарнинг бормаган жой қолмади. Бироқ, бирор ёрдам беради демайди. Ҳатто туман раҳбарларни ҳам, мактабимизни ҳудудида жойлашган давлат хўжалиги, 3-бўлин бошликлари ҳам ахволдан кутулиши миз учун уринаётганларни ҳам йўқ. Демак, бизнинг додимизни тинглаб, муаммоларимиз чорасини топадиган бирор мард оқсоқол қолмабдида!

Камола НОРҚУЛОВА,
Тошкент вилояти, Пискент
туманинадаги Усмон Юсупов
номли мактаб ўкувчи.

Рус тили дарси бошланишига қўнғироқ чалиниши билан синфишошларнинг нафаси ичига тушшиб кетади. Даҳшатли бир воқеа юз берадигандек эшикка термуламиш.

Бу фан ўқитувchisi Чори Равшоновниң кўпичча синфа севимли қўшини «Оқ олма, қизил олма»ни хиргой қилиб киради. Уни кўриш билан ҳамма тахтада котиб қолади гўё. Бу ҳолатимиз даро охиригача ўзаргайди. Чунки унинг ферълини озор ҳушишни юрганмиз. Чори ака ёркин ҳаракат қилишимизни ёч ҳам ҳушшамайди. Беҳиттиёр бирон нарсани сўргарада эса жаҳон чиқади. Ҳатто абримларни шунга ўхшаш биргина ҳаракати учун футбол тўпидек улоқтириб юборган вақтлари бўлган.

Гоҳида у тўсатдан бирорвимизнинг исимимизни тилга олса, рости у боланинг тили тутилиб, обёғига қалтироқ киради.

Интизом ЮСУПОВ,
Сурхондардеп вилояти, Ленин
йўли туманинадаги 18-мактаб
ўкувчи.

МАКТАБ ОШХОНАЛАРИ — «ТОНГ ЙОЛДУЗИ» НАЗОРАТИДА

ТАЪКИҚЧИ ДИРЕКТОР

Мактабимиз ошхонасида ўқитувchilar учун айтарли егулин бўлмайди. Қотган бўлчукларнинг пештактага ўйланинг айтмаганди. Бироқ, уларни харид қилган киши минг пушаймон бўлади. Улар тишини синдиради.

Ошхона маҳсулот келмас экан, деб ўйламади. Гоҳида сут, колбас, балиқ ва башка маҳсулотлар келиб туради. Аммо улар биз учун эмас. Бу маҳсулотларни

Шу боис буфетдан беззган боладар катта танаффус бўлди дегунча новвойхона ёки дўкон томон югуриб қолар ва бирор нарса олиб ердилар. Йиқиди эса бу ҳам мактаб директорининг ҳарори билан таъкидлаб қўйиди. Энди ахолимиз янада кийинланиши. Буфетда озиодликка озиодликка юнади. Ёндан ёхарий таълим хонаси ҳам унга кўшиб көрариди. Нима истасак бор...

Аммо эртасига ёк манзара аввалги ҳолига қай

ЖАҲОН АДАБИЕТИ ҲАЗИНАСИДАН

Яхширок эшитиш илинжидат Стивен бўйинни чўзди. Уэллс бирорастси келмаятимикан деб атрофга аланглади. Кейин шивирлаб галира бошлиди:

— Ибодат либослари турдиган шкафда черковнинг виноси сақланади, биласизларми шуни?

— Ха.

— Кискаси, улар винони ичib қўйган, гуноҳкорни қидиргандан хидидан пайқаб қолишиган. Мана, нега улар жуфтакни ростлаган, билдингларми шуни?

Биринчи бўлиб гап очган бола айтди:

— Тўғри, тўғри, мен ҳам юкори синф боласидан шу гапни эштидим.

Ҳамма жим қолди. Стивен уларнинг орасида турар, бир сўз айтишга журъат этмас, факат эштиарди. Кўрқанидан у бироз ваҳимага тушди, аъзойи баданида ҷароч ҳезди. Улар бу ишга қандай журъат қилишдийкан? У ерда ёғоч шкафлар бор эди, ичига диний китоблар қат-қат таҳлаб қўйилган. У жой бутхона эмас, бироқ факат шивирлаб гаплашиб мумкин. Муқаддас жой. Эз оқшомини эслади у. ўшанда маросим куни уни ҳам ибодат либосини кийиш тантанасига бир кичик бутхонага олиб келишиди. Эшикнинг олдида турган бола қўлидаги узун занжирга боғланган исириқондан секин-секин тебратар, шунда исириқоннинг кумуш қопқоқчаси ҳийла кўтарилиб тушиб, ичидаги чўғ оловланарди. Исириқонга писта кўмир солинган эди, бола идиши тебратганда кўмир миллилаб олов олар ва ундан бироз ачкимит ҳид тараларди. Кейин, ҳаммага ибодат либослари кийгизиб бўлингач, бола исириқонни ректорга узатди ва ректор идишга бир кошиқ седана сепди, кўмир чўғига тушган седана жизиллади.

Болалар майдончада тўп-тўп бўлиб гап сотишарди. Унинг назарида болаларнинг бўйи калтариб қолгандай туюлди. Бунинг сабаби бор эди, кечакойгачилардан бири, иккинчи синфа ўқийдиган бола, уни велосипед билан уриб юборди. У ҷагил тўқилган йўлакка йикилди. Кўзидағи кўзойн уч бўлак бўлиб учуб кетди, оғзига жиндан қум кирди.

Шунинг учун унинг кўзига болалар кичрайиб, дарваза устунлари ингичка бўлиб кўринар, жуда узоқлашиб кўринар, майин кулранг осмон ниҳоятда баландлаб кетган эди. Спорт майдончасида ҳеч ким йўқ эди, чунки ҳамма крикет ўйнаш учун бир жойга йигилган; айримлар Барнс капитан бўлади, деса, бошқалар Флауэрсни айтишарди. Ва ниҳоят, майдончада тўпни ҳаволатиб, ташлаб берид, уриб — ўйинни бошлаб юбаришиди.

Мулойим кулранг ҳавони зарб билан урилаётган крикет таёқларининг товуши тутиб кетди. Пик, пак, пок, пек — лиммо-лим ҳовузга фавворонинг сув томчилари томиб туриби.

Шу пайтгана миқ этмай ўтирган Этти пичирлаб деди:

Бошланниши ўтган сонъарда.

— Сизларнинг айтган гапларинг тўғримас.

Ҳамма ўғирлиб унга қаради:

— Нима учун?

— Нима, бирор гапдан хабаринг борми?

— Ким айтди сенга?

— Айтгин, Этти!

Этти қўли билан майдоннинг Саймон Мунен ёлғиз ўзитош тегиб, айланаб юрган томонига ишора қилди.

— Ана ундан сўранглар, — деди у.

Болалар ўша томонга қарашди ва ундан сўрашди:

— Нега энди ундан сўрашкерак?

— Наҳотки, уям ўшалар биланми?

Этти товушини пасайтириб айтди:

ган олмага ўшар, факат унинг ичини очса бўларди, ичи шарбатли қарамелга лик тўла эди. Бир сафар Бойл филнинг иккита «тиши» бор дейиш ўрнига «тиси» деди, шунинг учун унга Тис Бойл деб лақаб қўйишиди. Баъзи бир болалар уни Бойл хоним деб чакришиди, чунки у мудом тирноқларини зевочча билан силлиқлаб юради.

Эйлиннинг ҳам нозик ингичка, совуққина оппоқ қўллари бор, у қиз бола-да. Қўллари худди фил суягида, фақат юмшоқ. Мана, Фил сўякли миоранинг маъноси, бироқ протестантлар буни тушунмас эди ва шунинг учун ҳам масхаралаб кулишарди. Бир сафар улар Эйлин билан меҳмонхона ҳовлисига термулиб қараб

рига эса чиройли ҳарфларда ўнгдан чапга: «Юлий Сезар Беллик Калларни ёзган»,³ деб ёзib қўйилган.

Ҳарқалай, улар бекордан бекорга ўёққа чиқиб олиш магандир, чунки болалар бу ерга ҳазил учун бўлар-бўлмас сўзларни ёзив ташлаган. Аммо ҳунук чиқди-да. Эттининг гапи, қандай юз билан айтди-я шу гапни. Қочишгаки мажбур бўлишган экан, демак бу шунчаки шўхлик эмас.

Ҳамма қатори уям майдончанинг нарёғига қаради ва уни ваҳима боиди.

Флеминг айтди:

— Энди улар учун ҳаммазининг таъзиримизни беришадими?

— Таътилдан кейин бу ерга қайтиб қадамимни босмайман, мана кўрасан, келиб бўман, — деди Сесил Сандер. — Уч кунлаб ошхонада миқ этишмайди, сал нарсага-чи, дарров чизигич тайёр — таъзирингни беришади.

— Тўғри, — деди Уэллс, — Баррет-чи, жазо дафтарини варақлашни одат қилиб олди у, агар дафтарни бир очса борми, тамом, тўхтатиб бўпсан кейин.

— Менам қайтиб келмайман.

— Тўғри, — деди Сесил Сандер, — синф инспектори бугун эрталаб иккинчи синфа кирган эди.

— Келинглар, исён кўтарамиз, — деди Флеминг. — Нима дейсизлар!

Ҳеч ким миқ этмади. Атроф жим-жит, крикет таёқларининг зарбалари энди жуда секин эштиларди: пик, пок.

Уэллс сўради:

— Энди нима бўлади уларга?

— Саймон Мунен билан Тисни қора рўйхатга тиркашади, — деди Этти, — юкори синфдагиларга эса айтишди: биттасини танланглар — ё жазо олассизлар ёки ҳайдаласизлар, дейишиди.

— Улар қайсими танлади? — сўради биринчи бўлиб гап очган бола.

— Корригендан ташқари ҳаммаси ҳайдалишини маъкул кўрди, — деди Этти. — Уни мистер Глиссон савалайди.

— Бироқ нега энди вайнан ҳожатхонада? Ҳожатхонага заруратдан борасан-ку. У ерда сандиқдай-сандиқдай харсанглар бор, кичкина ташиқчалардан кун бўйи сув томиб турди, димиқкан сувнинг, захнинг қўлансанса ҳиди унқийди. Ҳожатхонада бир эшикка қизил қалам билан иккиси қўлига иккита фишт кўтарган, рим тоғасидаги 1 соқолли одам шакли чизилган, расм тагида: «Балбес девор тиклаган»² деган ёзув бор.

Буни болалардан бири ҳазиллашиб чизган. Айниска, башараси жуда кулгили чиқкан, аммо соқолли одамгаям ўхшаб кетади. Ҳожатхона дево-

— Э, аслида унинг бундай қимламагни маъкул, — деди Флеминг.

— Саймон Муненнинг ё Тисни ўрнида бўлишдан асрасин, — деди Сесил Сандер. — Бироқ уларни жазоламаса керак. Балки кўлларига яхшилаб уришар, холос.

— Йўқ, йўқ, — деди Этти, — уларнинг юмшоқ жойларига боплаб уришади.

1. Тога — қадимги римлар

лар устки кийим ўрнига епкага ташлаб, ўраниб юрадиган ярим доира шаклдаги ёпиниғич.

2. Бу сўз ўйинни Юлий Сезарнинг дўстларидан бири, Гадесдан чиқсан Луций Корне-

лий Балбусининг бўзуб айтилган номи билан боғлиқ.

3. Сезарнинг «Comptepzii de veijo Oalliko» — «Галл уруши ҳақида ҳикоялар» асарнинг номи билан боғлиқ сўз ўйинни.

Ўзини ёқмоқ

хаёлидаги аёма

Хеч ўзингни шафқатсиз тутма,
Ухшатамиз сени биз гулга.
Сен аёлсан, буни унумта.
Наҳот гуллар айланса
кулга.

Гурут чўпни
қиладилек мисол.
Олиб уни ёндиранг агар.
У бир лаҳза ёнар,
сўнг дарҳол.

Пушаймондан бошини
зар.

Авлодингни ўйла доимо
Улар бағрин тилиб
нетасан?

Айланасан сен кулга
аммо.

Ўзга бошин эгиб
кетасан.

Ой чеҳрангни қилмагни
вайрон.

Бўлма бунча бераҳи аёл.
Ахир сенсан табаррук
она.

Оламаро энг юксак
тимсол.

Ҳамидулла ЮСУПОВ,
Андикон шаҳриданаги 27-
мактаб ўқувчиси.

Ватаним...

Тошбагир уялга
қул бўлиб ўтай,
Азоблар кўксизда
кул бўлиб ўтай,

Шувоги кўкармас
чўл бўлиб ўтай

Ватаним кўксизда
кўтаролмасам.

Оллоҳим руҳимни
кўйдир кўкларда,
Лаънатлаб номимни
уйдир кўкларда,

Гуноҳлар бағрида
сўйдир кўкларда,
Ватаним кўксизда
кўтаролмасам.

Шодликлар қасрини тарк
этсии таним,

Жаҳаннам мозорин
арк этсии таним,
Ватанисиз юракни
тажисин ғаним

Ватаним кўксизда
кўтаролмасам.

Зарифжон ҚУРБОНОВ,
Сурхондарё вилояти, Ол-
тиной туманинаги 36-мак-
табнинг 10-синф ўқувчи-
си.

УРИСЧАДАН А. ОТАБОЕВ таржимаси.

РУМОНДАН ПАРЧА

— Биласизларми бу болалар нега жуфтакни ростлаб қолишини! Мен сизларга айтаман, лекин ҳеч ким биласин.

— Айт, Этти, айта қол. Ҳеч кимга айтишмай.

У бир дақиқа жим турди, кейин сирли қилиб шивирлаб деди:

— Кечаси Саймон Мунен билан Тис Бойлни ҳожатхонада кўриб қолишибди.

Болалар унга ҳайрон бўлиб қарашди:

— Кўриб қолишибди?

— Нима қилаётган экан улар?

Этти айтди:

— Бир-бираига ёпишишаётган экан.

Бирдан ҳамма жимиб қолди.

— Мана, нима бўлган, — деди Этти.

Стiven жўраларининг юзига назар солди, улар ҳаммаси майдончанинг нариги тарафига қараб туришарди. Бирортасидан сўргаси келди унга. Ҳожатхонада ёпишишаётган экан, дегани нимаси. Нега энди бунинг учун бирданига юкори синфнинг бешта болалси қочиб кетади? «Бу — ҳазил», деб ўлади у. Саймон Мунен доимо башанг кийинади, бир кун кечқурун унга Саймон конфет солинган дубдумалоқ идишини кўрсатди, бу идишини у эшик олдида турганида футбол жамоаси болалари ошхонанинг ўртасига тўшалган пояндоз устидан унга қаратиб тепишган эди. Бу ётказиб ташлаб беради. Ҳожатхонада бир эшикка қизил қалам билан иккиси қўлига иккита фишт кўтарган, рим тоғасидаги 1 соқолли одам шакли чизилган, расм тагида: «Балбес девор тиклаган»² деган ёзув бор.

Буни болалардан бири ҳазиллашиб чизган. Айниска, башараси жуда кулгили чиқкан, аммо соқолли одамгаям ўхшаб кетади. Ҳожатхона дево-